

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. โปรแกรมพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. โปรแกรมพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

เดือน คำดี. พุทธปรัชญา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, ๒๕๓๔.

ฉิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. การสื่อสารระหว่างบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์, ๒๕๓๓.

พจนานุกรมธรรมของท่านพุทธทาส. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, ม.ป.พ.

พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ (สมาน กุลยาณธมฺโม/พรหมอยู่). เอตทัคคะในพระพุทธศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

_____. พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

_____. พุทธธรรม. ฉบับปรับปรุงขยายความ พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). กาลานุกรม พระพุทธศาสนาในอารยธรรมโลก. (กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์, ๒๕๕๒).

_____. พระไตรปิฎกสิ่งที่ชาวพุทธต้องรู้. ฉบับสองภาษา พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๕๑.

พระมหาสมจินต์ สมมาปัญญา. พุทธปรัชญา สาระและพัฒนการ. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

พิน ดอกบัว. ศาสนาเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน์, ๒๕๔๕.

รังษิ์ สุทนต์. พุทธกิจ : กิจที่พระพุทธเจ้าทรงทำ คู่มือศึกษาเนื้อหาพระไตรปิฎกเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : เจพรินทร์, ๒๕๔๕.

วศิน อินทสระ. แนวการศึกษาพระสูตรตันตปิฎกและหัวใจการศึกษาพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภา, ๒๕๕๓.

วิเชียร รักการ. วัฒนธรรมและพฤติกรรมของไทย. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์, ๒๕๒๕.

สมชัย ศรีนอก และอนุภูมิ โขวเกษม. “การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร”. ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

สุชีพ ปุญญานุภาพ. พระไตรปิฎกฉบับสำหรับประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ ๑๖, กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

สุวัฒน์ จันทระจัน. ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ, ๒๕๔๐.

สุวิทย์ ขาวนอก, ลิขสิทธิ์ สิงห์ฮ้อย, วันชัย พลเมืองดี, เกรียงศักดิ์ พลอยแสง. “ภาษากับการสื่อสาร”. ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

เสฐียร พันธรัณย์. พุทธประวัติมหายาน (พุทธประวัติ ฉบับค้นพบใหม่). พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ : ศยาม, ๒๕๕๐.

(๒) บทความ :

ประมวล เพ็งจันทร์. “อินเดีย: จากกำเนิดพุทธศาสนาถึงการปลดปล่อยอาณานิคม”. (๖ กันยายน ๒๕๕๒) < <http://www.midnightuniv.org/midnight2544/0009999975.html> >.

อรรณณ ปิณฑน์โอวาท. “การสื่อสารกับตนเองโดยการปฏิบัติสมาธิเพื่อสู่วิถีคุณธรรมสูง” โลกของสื่อ ลำดับที่ ๓ : สื่อกับศาสนา. กรุงเทพฯ : ที.พี.พริ้นท์, ๒๕๔๒.

(๓) วิทยานิพนธ์ :

ทรงวิทย์ แก้วศรี. “การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า”.

วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

ธนัชร กิรติเสถียร. “ศึกษาการใช้วาจาเพื่อการสร้างสรรค์ในพระพุทธศาสนาเถรวาท”.

วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

พระจันทลี สิริปญโญ (อุโลสิต). “พุทธวิธีการสื่อสารภายในองค์กร”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

พระฉลวย อุดตโม (กำแพงนิล). “วิเคราะห์วิธีตอบปัญหาของพระพุทธเจ้า”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระมหาขวัญชัย วชิรญาโน (โคตรชุม). “ศึกษาวิเคราะห์อวัจนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเผยแผ่พุทธธรรม ศึกษาเฉพาะกรณี : คัมภีร์ทีฆนิกาย สุตตันตปิฎก”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

พระมหาบุรณะ ชาตเมธ (โพธิ์นอก). “การศึกษาอิทธิพลของอายตนะ (สื่อ) ที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระมหาวิโรจน์ วิโรจน์ (ผาตา). การศึกษาวิเคราะห์แนวความคิดเรื่องประโยชน์ในพุทธปรัชญาเถรวาท. (๒๖ ตุลาคม ๑๕๕๑). <<http://www.mcu.ac.th/site/thesisdetails.php?thesis=254312>>.

พระมหาศรีสุพรรณ อุดตทีโป (ค่านนท์). การประยุกต์ใช้วาจาสุภาษิตที่ปรากฏในคัมภีร์ขุททกนิกาย. (๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒). <<http://www.mcu.ac.th/site/thesisdetails.php?thesis=254970>>.

สโรชา คุณาธิปพงษ์. การศึกษาวิเคราะห์การพัฒนาสตรีตามทัศนะของแมชีคันสนีย์ เสถียรสุด (๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒). <<http://www.mcu.ac.th/site/thesisdetails.php?thesis=255226>>.

ศิริกาญจน์ ทศนียาไตรเทพ. การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องมาตรการกับการบรรลุเป็นพระอรหันต์: ศึกษาเฉพาะกรณีพระองค์สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒).

<<http://www.mcu.ac.th/site/thesisdetails.php?thesis=255177>>.

(๔) เอกสารอื่นที่ไม่ได้ตีพิมพ์ :

พระราชบัญญัติ. ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑. จักรวรรดิสูตร. รวมงานวิจัยพระสูตร นิสิตปริญญาเอก รุ่นที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐.

(๕) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ :

ราชบัณฑิตยสถาน. ม.ป.ป. พจนานุกรมไทยอิเล็กทรอนิกส์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ รุ่นที่ ๑.๐๐ [ซีดีรอม]. กรุงเทพมหานคร.

(๖) อินเทอร์เน็ต :

“การสื่อสาร” (๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๒).

<<http://aumaporn2530-3.blogspot.com/>>.

พิมล พุทธิพิช. “สังคมวิทยาการเมืองกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม” (๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓),

<<http://www.phanom.ru.ac.th/master/ma6/ps710/PS710Pimon.doc>>.

แมค เวเบอร์. “ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม” (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒),

<<http://isc.ru.ac.th/data/PS0002165.doc>>.

ราชบัณฑิตยสถาน, สนิท สมักรการ. “ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม” (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒). <<http://isc.ru.ac.th/data/PS0002165.doc>>.

อีวีเรทท์ อี เฮเกน. “ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม” (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒).

<<http://isc.ru.ac.th/data/PS0002165.doc>>.

๒. ภาษาอังกฤษ :

(I) Books

Keown, Damien. **Buddhism A Very Short Introduction**. NY : Oxford University Press, 1996.

Mitchell, Donald W. **Buddhism : Introducing the Buddhist Experience** New York : Oxford University Press, 2002.

Pande, Govind Chandra. **Studies in the Origins of Buddhism**. Reprint of Fourth Revised Edition. Delhi : Shri Jainendra Press, 1999.